

Malmö stad
Kommunstyrelsens arbetsutskott

Protokollsutdrag

Sammanträdestid	2022-02-28 kl 15:00-15:25
Plats	Distans via Teams
Utses att justera	Helena Nanne Roko Kursar §97
Justeringen	2022-03-15
Protokollet omfattar	§106

Underskrifter	Sekreterare Pernilla Mesch	
	Ordförande Katrin Stjernfeldt Jammeh
	Justerande Helena Nanne Roko Kursar §97

Beslutande ledamöter

Katrin Stjernfeldt Jammeh (S) (Ordförande)

Roko Kursar (L) (1:e vice ordförande)

Helena Nanne (M)

Ej tjänstgörande ersättare**Övriga närvarande**

Andreas Norbrant (Stadsdirektör)

Tomas Barring (Stadsjurist)

Pernilla Mesch (Sekreterare)

Belma Rosary (Sekreterare)

**§ 106 Remiss från Utrikesdepartementet - Utkast till
STK-2021-1634 lagrådsremiss - Anpassningar till EU:s
marknadskontrollförordning – del 2**

Sammanfattning

Utrikesdepartementet har översänt en remiss Utkast av lagrådsremiss Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2. I utkastet behandlas ett antal förslag till lagändringar som en följd av att EU:s nya marknadskontrollförordning tillämpas i Sverige sedan den 16 juli 2021.

Yttrande har inhämtats av miljönämnden. Miljönämnden anser det positivt att remissversionen har delvis reviderats i enlighet med tidigare framförda synpunkter. Dock kvarstår miljönämnden vid att det fortfarande finns behov av förtydliganden inom följande områden: fördelningen av kontrollansvaret mellan statliga och kommunala myndigheter, finansieringen av kommunernas kontrollarbete samt kontrollmyndighetens befogenheter. Stadskontoret instämmer i det av miljönämnden översända yttrande.

Beslut

Kommunstyrelsens arbetsutskott beslutar

Kommunstyrelsens arbetsutskott godkänner upprättat förslag till yttrande och skickar yttrandet till Utrikesdepartementet.

Beslutet skickas till

Utrikesdepartementet
Miljönämnden

Beslutsunderlag

- G-Tjänsteskrivelse KSAU 220228 Remiss från Utrikesdepartementet - Utkast till lagrådsremiss - Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2
- Förslag till yttrande
- Remiss från Utrikesdepartementet - Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2
- Utkast till lagrådsremiss
- Miljönämnden beslut 220125 § 16
- Remissvar från miljönämnden

Datum

Yttrande

Adress

August Palms Plats 1

Diarienummer

STK-2021-1634

Till

Utrikesdepartementet

Remiss från Utrikesdepartementet - Utkast till lagrådsremiss - Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2**UD2021/17423****Sammanfattning**

Utrikesdepartementet har översänt en remiss Utkast av lagrådsremiss - Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2. I utkastet behandlas ett antal förslag till lagändringar som en följd av att EU:s nya marknadskontrollförordning tillämpas i Sverige sedan den 16 juli 2021. Remissversionen har delvis reviderats i enlighet med tidigare framförda synpunkter. Dock kvarstår Malmö stad vid att det fortfarande finns behov av förtydliganden inom följande områden: fördelningen av kontrollansvaret mellan statliga och kommunala myndigheter, oklarheterna vad gäller finansieringen av kommunernas kontrollarbete samt kontrollmyndighetens befogenheter.

Yttrande

Malmö stad anser att följande delar behöver förtydligas:

Finansiering av marknadskontrollarbetet

Utkastet föreslår att det i 2 § lagen (2014:140) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska införas ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. Utkastet föreslår även att det i samma bestämmelse ges motsvarande möjlighet till kommunerna vad avser kommunala myndigheters verksamheter. Utkastet drar således slutsatsen att EU:s marknadskontrollförordning medger att medlemsstater finansierar kontrollarbetet genom att ta ut avgifter från de ekonomiska aktörer som omfattas av kontrollen. Resonemanget går i huvudsak ut på att EU:s marknadskontrollförordning inte uttryckligen förhindrar medlemsstaterna att finansiera kontrollverksamheten med avgifter. Omständigheten att artikel 15 tar upp en specifik möjlighet för medlemsstaterna att återkräva alla kostnader för sin verksamhet avseende fall av bristande överensstämmelse ska således – enligt utkastet – inte förstås som att det är den enda möjligheten för kontrollmyndigheter att få kostnadstäckning genom avgifter. Utkastet argumenterar vidare att en sådan begränsning

hade inneburit ett betydande ingrepp i medlemsstaternas rätt att själva bestämma över finansieringen av marknadskontrollverksamheten.

Malmö stad är positivt inställd till möjligheten att fullt ut kunna avgiftsfinansiera även den del av tillsynen som utgör marknadskontroll men anser att grundförutsättningarna för detta bör utredas ytterligare. Utgångspunkten vad gäller finansieringen av marknadskontrollen synes enligt skäl 49 samt artikel 10.5 vara att medlemsstaternas marknadskontroll ska finansieras genom offentliga medel, vilket också är betänkandets slutsats. Sett till syftet med regelverket – att främja den fria marknaden – är skattefinansiering det mest konkurrensneutrala tillvägagångssättet. Ej harmoniserad avgiftsfinansiering riskerar att påverka den fria rörligheten negativt genom att de ekonomiska förutsättningarna för att bjuda ut produkter på marknaden kan komma att skilja sig åt markant såväl mellan som inom medlemsstaterna. En sådan situation gör det mer komplext att etablera sig i olika medlemsstater och riskerar att slå hårdare mot mer resurssvaga aktörer. Malmö stad noterar att förordningen utöver den specifika situation som avses med artikel 15 inte ger något uttryckligt stöd för att vid sidan av offentlig finansiering ta ut avgifter av ekonomiska aktörer. En jämförelse kan göras med förordning 2017/625 (kontrollförordningen) i vilken uttryckligen anges under vilka förutsättningar medlemsstaterna ska respektive får ta ut avgifter för kontroll av bland annat livsmedel (art. 79-85). I kontrollförordningen tydliggörs också vilka parametrar som ska ligga till grund för avgiftsuttaget och formerna för uttagandet av avgifter. Motsvarande bemyndigande och reglering saknas helt i här aktuell förordning vilket talar för att lagstiftaren ansett att kontrollen ska vara skattefinansierad. Det hindrar naturligtvis inte att EU-rättsakter för specifika produktslag medger avgiftsfinansiering enligt principen om *lex specialis*. I dessa fall har bemyndigandena sannolikt genomgått en ordentlig konsekvensanalys.

Vidare, för det fall finansiering sker genom avgifter, kvarstår likväl problematiken med uppdelningen av olika moment vid samordnad tillsyn. Det är vanligt förekommande att miljöbalkstillsyn av verksamheter innebär moment av marknadskontroll. Såväl med hänvisning till den rapporteringsskyldighet som föreslås i utkastet som att debitering ska ske med stöd av olika bemyndiganden behöver miljöinspektörer ägna tid och fokus åt att hålla isär de olika tillsynsmomenten. Det är oklart hur stor betydelse detta skulle få för tillsynsarbetet men eftersom kommunernas delaktighet i marknadskontrollen syftar till att öka effektiviteten behöver de praktiska konsekvenserna utredas så att kommunerna kan ges vederbörlig tillsynsvägledning.

När det gäller rapportering från kommuner till marknadskontrollmyndigheter anser Malmö stad att rapporteringen ska baseras på det behov av information som finns hos marknadskontrollmyndigheter så att inte rapporteringen blir för alltför tidskrävande. Positiva följd effekter av rapportering kan vara att kontrollskulder eller bristande produkter uppmärksammas

Arbetsfördelningen mellan statliga och kommunala myndigheter

Utkastet vidhåller att vissa uppgifter som innebär marknadskontroll allttjämt ska skötas av kommunerna. I stora drag förs motsvarande resonemang som i betänkandet men man

förespråkar även en tydligare fördelning av kontrollansvaret genom kompletterande reglering på förordningsnivå, det vill säga i miljöbalkshänseende genom mer utförlig reglering i miljötillsynsförordningen. I utkastet ges exemplet att kommunernas uppgifter begränsas till kontroll av endast vissa ekonomiska aktörer och vissa produktkrav, såsom kontroll i distributionsledet av märkning på kemiska produkter, kosmetiska produkter och förpackningar, information och sådan förekomst av förbjudna beståndsdelar som kan konstateras utifrån redovisat produktinnehåll. Att ge kommunerna en tydlig gräns för när ansvaret upphör underlättar för kommunerna att såväl planera verksamheten som förhålla sig till den marknadskontrollmyndighet som har det övergripande ansvaret. Malmö stad ser således positivt på att frågan lyfts och att utkastet delar tidigare framförda synpunkter på att ett tydliggörande behövs. Malmö stad anser det är lämpligt att lagstiftaren kodifierar huvuddragen i Läkemedelsverkets hittillsvarande tillsynsvägledning till kommunerna.

Malmö stad vill i sammanhanget påpeka att det är avgörande för en effektiv tillsyn att det i både den statliga och kommunala marknadskontrollen ingår att utföra inspektioner av ekonomiska aktörer. Om marknadskontrollmyndigheterna inte ges tillräckliga resurser för att vara verksamma ute på fältet är risken stor att oseriösa aktörer går under radarn medan myndigheterna fokuserar på de seriösa aktörernas dokumentation. När bristfälliga eller direkt farliga produkter upptäcks i den kommunala tillsynen kan dessa redan ha hunnit få stor spridning. Som ett minimum måste det finnas resurser för marknadskontrollmyndigheter att agera omgående efter rapporter från kommunen men de statliga myndigheterna behöver även lägga kraft på att själva eller i samarbete med kommunala myndigheter upptäcka oseriösa aktörer i ett tidigt skede (jfr. skäl 38).

Malmö stad ser positivt på möjligheten att skapa sådana överenskommelser mellan marknadskontrollmyndighet och kommun som innebär att kommunen tillåts utföra uppgifter som i lagstiftning annars ligger på marknadskontrollmyndigheten. Tillvägagångssättet bidrar med en flexibilitet för marknadskontrollmyndigheter att involvera kommuner när detta kan resultera i en mer effektiv marknadskontroll. Det innebär också att kompetens och resurser som finns hos kommuner kan användas och utvecklas istället för att samlas enbart hos marknadskontrollmyndigheter.

Kontrollmyndigheternas befogenheter

Malmö stad har inga synpunkter på hur marknadskontrollförordningens bestämmelser implementeras i respektive sektorslagstiftning, inklusive miljöbalken. Det är som tidigare anförts en rimlig lösning att den kommunala marknadskontrollen bedrivs med stöd av miljöbalkens regelverk och Malmö stad har inte något att erinra mot att möjligheten att begränsa onlinegränssnitt (till exempel en webbplats eller en applikation) endast tillkommer marknadskontrollmyndigheterna, enligt nuvarande förslag. Liksom i betänkandet lämnas dock frågan om vissa utökade befogenheter för kontrollmyndigheterna därhän. Som tidigare har anförts är det en uppenbar brist att myndigheterna saknar befogenhet att beslagta och i förekommande fall destruera produkter som utgör allvarlig risk. I synnerhet i de fall där det är känt att en viss produkt har de egenskaper som följer av artikel 3.20 och har distribuerats i landet framstår det som en onödig inskränkning i myndigheternas befogenheter att dessa

produkter, när de påträffas, inte kan omhändertas på plats. Malmö stad anser att frågan förtjänar att utredas ytterligare.

Ordförande

.....
Karin Stjernfeldt Jammeh
.....

Sekreterare

.....
Pernilla Mesch
.....

Datum
2022-02-17
Vår referens
Linda Hassel
Strateg
linda.hassel@malmö.se

Tjänsteskrivelse

Remiss från Utrikesdepartementet - Utkast till lagrådsremiss - Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2 STK-2021-1634

Sammanfattning

Utrikesdepartementet har översänt en remiss *Utkast av lagrådsremiss Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2*. I utkastet behandlas ett antal förslag till lagändringar som en följd av att EU:s nya marknadskontrollförordning tillämpas i Sverige sedan den 16 juli 2021.

Yttrande har inhämtats av miljönämnden. Miljönämnden anser det positivt att remissversionen har delvis reviderats i enlighet med tidigare framförda synpunkter. Dock kvarstår miljönämnden vid att det fortfarande finns behov av förtydliganden inom följande områden: fördelningen av kontrollansvaret mellan statliga och kommunala myndigheter, finansieringen av kommunernas kontrollarbete samt kontrollmyndighetens befogenheter. Stadskontoret instämmer i det av miljönämnden översända yttrande.

Förslag till beslut

Kommunstyrelsens arbetsutskott föreslås besluta

1. Kommunstyrelsens arbetsutskott godkänner upprättat förslag till yttrande och skickar yttrandet till Utrikesdepartementet.

Beslutsunderlag

- Remiss från Utrikesdepartementet - Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2
- Utkast till lagrådsremiss
- Mail: Följebrev Remiss från Utrikesdepartementet - Utkast till lagrådsremiss - Anpassningar till EU:s marknadskontroll
- Remissvar från miljönämnden
- Miljönämnden beslut 220125 § 16
- Tjänsteskrivelse från miljöförvaltningen
- G-Tjänsteskrivelse KSAU 220228 Remiss från Utrikesdepartementet - Utkast till lagrådsremiss - Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2
- Förslag till yttrande

Beslutsplanering

Kommunstyrelsens arbetsutskott 2022-02-28

Beslutet skickas till

Utrikesdepartementet
Miljönämnden

Ärendet

Utrikesdepartementet har översänt en remiss *Utkast av lagrådsremiss Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2*. I utkastet behandlas ett antal förslag till lagändringar som en följd av att EU:s nya marknadskontrollförordning tillämpas i Sverige sedan den 16 juli 2021. Malmö stad har i tidigare yttrande över remissen Enhetlig och effektiv marknadskontroll (SOU 2020:49) avstyrkt betänkandet då det fanns alltför många obesvarade frågeställningar (STK-2020-1206). Det som Malmö stad framförde var bland annat den otydliga gränsdragningen mellan det statliga och det kommunala ansvaret samt de oklarheter som fanns vad gäller finansieringen av kommunernas åtagande. Andra synpunkter som framförde var att det behöver utredas om kontrollerande myndigheter ska ges befogenheter att omhänderta/beslagta och destruera produkter. Till yttrandet bilades *miljöförvaltningarna i Stockholms stad och Malmö stads gemensamma skrivelse till regeringskansliet*.

Bakgrund

Med begreppet marknadskontroll avses myndigheters kontroll av produkter efter att de har släppts ut på EU:s inre marknad. Syftet med kontrollen är såväl att bekräfta att produkter på marknaden är säkra att använda som att vissa funktionskrav har uppfyllts, men också att skapa förutsättningar för en sund konkurrens. Marknadskontrollen är således ett verktyg för att säkerställa en fungerande och säker fri marknad för varor och produkter inom unionen. Inom EU gäller principen om ömsesidigt erkännande vilket innebär att medlemsstater är förhindrade att vidta åtgärder som hindrar handel med bland annat produkter mellan medlemsstaterna. Medlemsstater har dock möjlighet att ställa krav på produkter till förmån för exempelvis säkerhet och skydd för människors hälsa. För att säkerställa att sådana krav på produkters egenskaper tillämpas enhetligt i medlemsstaterna och därmed inte inkräktar på den fria rörligheten har EU-gemensamma, så kallade harmoniserade, regelverk antagits inom ett antal produktområden, däribland kemikalier och kosmetika. För att säkerställa att produkter och varor som bjuds ut på marknaden har tagits fram i enlighet med gällande bestämmelser har medlemsstaterna krav på sig att bedriva marknadskontroll i en sådan omfattning att bristfälliga produkter upptäcks. År 2010 utfärdades förordning (EG) nr 765/2008 som innehåller sektorsövergripande bestämmelser för hur marknadskontrollen ska bedrivas inom unionen. Bland annat finns bestämmelser om former för marknadskontrollen, åtgärder vid konstaterad bristande överensstämmelse och genom vilka förfaranden som övriga medlemsstater ska informeras om uppdragade brister.

Den nya marknadskontrollförordningen, *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011*, som nu har antagits och delvis genomförts i svensk rätt syftar till att göra kraven på marknadskontroll tydligare och mer enhetliga. Förordningen utgör ett ramverk som kompletterar och stärker befintliga bestämmelser i harmoniserad unionslagstiftning på produktområdet. Det innebär att förordningen tillämpas i de fall det inte finns mer specifik reglering i harmoniserad unionslagstiftning inom viss produktsektor.

I artikel 10.2 i förordningen framgår att medlemsstaterna ska utse en eller flera

marknadskontrollmyndigheter i sitt territorium och ange behörighetsområden för var och en av dessa myndigheter. Marknadskontrollmyndigheterna är således de myndigheter som i den enskilda medlemsstaten har ansvaret för att produkter inom specifika områden uppfyller relevant harmoniserad lagstiftning. Det är lagstiftarens utgångspunkt att endast statliga myndigheter ska kunna utses till marknadskontrollmyndigheter. Det finns dock inget som hindrar att medlemsstater uppdrar åt andra myndigheter att vid sidan av marknadskontrollmyndigheterna, bedriva tillsyn som innebär marknadskontroll. Malmö stads miljönämnd utför sedan tidigare tillsynsuppgifter som innebär marknadskontroll avseende kemiska produkter, biotekniska organismer och varor, kosmetiska produkter samt kontrollerade ämnen i fordon och mobila maskiner. Lagstiftarens avsikt är att kommunerna även fortsättningsvis ska utföra tillsyn som innebär marknadskontroll.

Regeringen har arbetat vidare utifrån betänkandet och vissa av förslagen har lett till lagstiftning (Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning; prop. 2020/21:189). De genomförda lagändringarna har syftat till att säkerställa att de myndigheter som sedan tidigare bedrivit marknadskontroll ska ha motsvarande befogenheter efter den 16 juli 2021, när den nya marknadskontrollförordningen började tillämpas i Sverige.

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I den nu aktuella remissen behandlas övriga förslag från betänkandet *Enhetlig och effektiv marknadskontroll* (SOU 2020:49). Till övervägande del handlar det om Anpassningar och följdändringar med anledning av att den nya marknadskontrollförordningen ska genomföras fullt ut och fokus ligger på systematiken i dessa lagändringar. Utkastet frångår slutsatsen i betänkandet att det bör införas en sektorsövergripande lag med bestämmelser om marknadskontroll och föreslår istället Anpassningar av respektive sektorslagstiftning, inklusive miljöbalken. I utkastet görs även – till skillnad från i betänkandet – bedömningen att det inte finns något hinder mot att ta ut avgifter för den marknadskontroll som statliga och kommunala myndigheter utför. Således skulle det enligt utkastet vara möjligt att avgiftsfinansiera även arbetet med marknadskontroll. I utkastet förs därutöver delvis utvecklade resonemang i de frågor som Malmö stad tidigare har lyft och bland annat föreslås i linje med tidigare yttrande att kontrollmyndigheternas olika roller ska tydliggöras på förordningsnivå.

Yttrande har inhämtats av miljönämnden.

Miljönämndens synpunkter

Finansiering av marknadskontrollarbetet

Utkastet föreslår att det i 2 § lagen (2014:140) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska införas ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. Utkastet föreslår även att det i samma bestämmelse ges motsvarande möjlighet till kommunerna vad avser kommunala myndigheters verksamheter. Utkastet drar således slutsatsen att EU:s marknadskontrollförordning medger att medlemsstater finansierar kontrollarbetet genom att ta ut avgifter från de ekonomiska aktörer som omfattas av kontrollen. Resonemanget går i huvudsak ut på att EU:s marknadskontrollförordning inte uttryckligen förhindrar medlemsstaterna att finansiera kontrollverksamheten med avgifter. Omständigheten att artikel 15 tar upp en specifik möjlighet för medlemsstaterna att återkräva alla kostnader för sin verksamhet avseende fall av bristande överensstämmelse ska således – enligt utkastet – inte förstås som att det är den enda möjligheten för kontrollmyndigheter att få kostnadstäckning genom avgifter.

Utkastet argumenterar vidare att en sådan begränsning hade inneburit ett betydande ingrepp i medlemsstaternas rätt att själva bestämma över finansieringen av marknadskontrollverksamheten.

Miljönämnden är positivt inställd till möjligheten att fullt ut kunna avgiftsfinansiera även den del av tillsynen som utgör marknadskontroll men anser att grundförutsättningarna för detta bör utredas ytterligare. Utgångspunkten vad gäller finansieringen av marknadskontrollen synes enligt skäl 49 samt artikel 10.5 vara att medlemsstaternas marknadskontroll ska finansieras genom offentliga medel, vilket också är betänkandets slutsats. Sett till syftet med regelverket – att främja den fria marknaden – är skattefinansiering det mest konkurrensneutrala tillvägagångssättet. Ej harmoniserad avgiftsfinansiering riskerar att påverka den fria rörligheten negativt genom att de ekonomiska förutsättningarna för att bjuda ut produkter på marknaden kan komma att skilja sig åt markant såväl mellan som inom medlemsstaterna. En sådan situation gör det mer komplext att etablera sig i olika medlemsstater och riskerar att slå hårdare mot mer resurssvaga aktörer. Miljönämnden noterar att förordningen utöver den specifika situation som avses med artikel 15 inte ger något uttryckligt stöd för att vid sidan av offentlig finansiering ta ut avgifter av ekonomiska aktörer. En jämförelse kan göras med förordning 2017/625 (kontrollförordningen) i vilken uttryckligen anges under vilka förutsättningar medlemsstaterna ska respektive får ta ut avgifter för kontroll av bland annat livsmedel (art. 79-85). I kontrollförordningen tydliggörs också vilka parametrar som ska ligga till grund för avgiftsuttaget och formerna för uttagandet av avgifter. Motsvarande bemyndigande och reglering saknas helt i här aktuell förordning vilket talar för att lagstiftaren ansett att kontrollen ska vara skattefinansierad. Det hindrar naturligtvis inte att EU-rättsakter för specifika produktslag medger avgiftsfinansiering enligt principen om *lex specialis*. I dessa fall har bemyndigandena sannolikt genomgått en ordentlig konsekvensanalys.

Vidare, för det fall finansiering sker genom avgifter, kvarstår likväl problematiken med uppdelningen av olika moment vid samordnad tillsyn. Det är vanligt förekommande att miljöbalkstillsyn av verksamheter innebär moment av marknadskontroll. Såväl med hänvisning till den rapporteringsskyldighet som föreslås i utkastet som att debitering ska ske med stöd av olika bemyndiganden behöver miljöinspektörer ägna tid och fokus åt att hålla isär de olika tillsynsmomenten. Det är oklart hur stor betydelse detta skulle få för tillsynsarbetet men eftersom kommunernas delaktighet i marknadskontrollen syftar till att öka effektiviteten behöver de praktiska konsekvenserna utredas så att kommunerna kan ges vederbörlig tillsynsvägledning.

När det gäller rapportering från kommuner till marknadskontrollmyndigheter anser miljönämnden att rapporteringen ska baseras på det behov av information som finns hos marknadskontrollmyndigheter så att inte rapporteringen blir för alltför tidskrävande. Positiva följeffekter av rapportering kan vara att kontrollskulder eller bristande produkter uppmärksammas

Arbetsfördelningen mellan statliga och kommunala myndigheter

Utkastet vidhåller att vissa uppgifter som innebär marknadskontroll alljämt ska skötas av kommunerna. I stora drag förs motsvarande resonemang som i betänkandet men man förespråkar även en tydligare fördelning av kontrollansvaret genom kompletterande reglering på förordningsnivå, det vill säga i miljöbalkshänseende genom mer utförlig reglering i miljötillsynsförordningen. I utkastet ges exemplet att kommunernas uppgifter begränsas till kontroll av endast vissa ekonomiska aktörer och vissa produktkrav, såsom kontroll i distributionsledet av märkning på kemiska produkter, kosmetiska produkter och förpackningar,

information och sådan förekomst av förbjudna beståndsdelar som kan konstateras utifrån redovisat produktinnehåll. Att ge kommunerna en tydlig gräns för när ansvaret upphör underlättar för kommunerna att såväl planera verksamheten som förhålla sig till den marknadskontrollmyndighet som har det övergripande ansvaret. Miljönämnden ser således positivt på att frågan lyfts och att utkastet delar miljönämnden med fleras åsikt att ett tydliggörande behövs. Miljönämnden anser det är lämpligt att lagstiftaren kodifierar huvuddragen i Läkemedelsverkets hittillsvarande tillsynsvägledning till kommunerna.

Miljönämnden vill i sammanhanget påpeka att det är avgörande för en effektiv tillsyn att det i både den statliga och kommunala marknadskontrollen ingår att utföra inspektioner av ekonomiska aktörer. Om marknadskontrollmyndigheterna inte ges tillräckliga resurser för att vara verksamma ute på fältet är risken stor att oseriösa aktörer går under radarn medan myndigheterna fokuserar på de seriösa aktörernas dokumentation. När bristfälliga eller direkt farliga produkter upptäcks i den kommunala tillsynen kan dessa redan ha hunnit få stor spridning. Som ett minimum måste det finnas resurser för marknadskontrollmyndigheter att agera omgående efter rapporter från kommunen men de statliga myndigheterna behöver även lägga kraft på att själva eller i samarbete med kommunala myndigheter upptäcka oseriösa aktörer i ett tidigt skede (jfr. skäl 38).

Miljönämnden ser positivt på möjligheten att skapa sådana överenskommelser mellan marknadskontrollmyndighet och kommun som innebär att kommunen tillåts utföra uppgifter som i lagstiftning annars ligger på marknadskontrollmyndigheten. Tillvägagångssättet bidrar med en flexibilitet för marknadskontrollmyndigheter att involvera kommuner när detta kan resultera i en mer effektiv marknadskontroll. Det innebär också att kompetens och resurser som finns hos kommuner kan användas och utvecklas istället för att samlas enbart hos marknadskontrollmyndigheter.

Kontrollmyndigheternas befogenheter

Miljönämnden har inga synpunkter på hur marknadskontrollförordningens bestämmelser implementeras i respektive sektorslagstiftning, inklusive miljöbalken. Det är som tidigare anförts en rimlig lösning att den kommunala marknadskontrollen bedrivs med stöd av miljöbalkens regelverk och miljönämnden har inte något att erinra mot att möjligheten att begränsa onlinegränssnitt (till exempel en webbplats eller en applikation) endast tillkommer marknadskontrollmyndigheterna, enligt nuvarande förslag. Liksom i betänkandet lämnas dock frågan om vissa utökade befogenheter för kontrollmyndigheterna därhän. Som tidigare har anförts är det en uppenbar brist att myndigheterna saknar befogenhet att beslagta och i förekommande fall destruera produkter som utgör allvarlig risk. I synnerhet i de fall där det är känt att en viss produkt har de egenskaper som följer av artikel 3.20 och har distribuerats i landet framstår det som en onödig inskränkning i myndigheternas befogenheter att dessa produkter, när de påträffas, inte kan omhändertas på plats. Miljönämnden anser att frågan förtjänar att utredas ytterligare.

Stadskontorets bedömning

Stadskontoret instämmer i vad som anförts i miljönämndens yttrande. Utkastet visar på att det skett revideringar i enlighet med de synpunkter som Malmö stad framförde i tidigare remissvar. Dock anser miljönämnden att det finns behov av ytterligare förtydliganden avseende fördelningen av kontrollansvaret mellan statliga och kommunala myndigheter, finansieringen av kommunernas kontrollarbete samt kontrollmyndighetens befogenheter. Stadskontoret instämmer där-

med i miljönämndens yttrande.

Stadskontoret föreslår att kommunstyrelsens arbetsutskott godkänner upprättat förslag till yttrande och översänder yttrandet till Utrikesdepartementet.

Barnkonventionen

Beaktande av barnkonventionen är inte aktuellt i detta ärende.

Ansvariga

Micael Nord Näringslivsdirektör

Magdalena Bondeson Sektionschef

Andreas Norbrant Stadsdirektör